

re til hinder for, at distriktslægen udsteder erklæringen, selv om der bliver tale om midlertidigt at holde patienten tilbage på distriktssygehuset.

Opholdet på distriktssygehuset må ikke udstrækkes længere, end de trafikale forhold betinger. Dette er imidlertid ikke blot et spørgsmål, om transportmulighederne er til stede, idet patientens tilstand kan gøre det umuligt at transportere den pågældende med de tilgængelige transportmidler.

Det vil kunne forekomme, at patientens tilstand er blevet bedre, inden transportmulighed byder sig. I så fald skal en tvangsmæssig overførelse til behandlingsinstitutionen kun gennemføres, hvis distriktslægen finder, at det vil være uforsvarligt, at den syge ikke indlægges til behandling på et psykiatrisk hospital. Det forudsættes i øvrigt, at distriktslægen løbende holder sig i kontakt med den psykiatriske sagkundskab, især hvis tilbageholdelsen ikke er ganske kortvarig, eller der sker ændringer i den syges tilstand.

Af henvisningen til § 6 i lov om sindssyge personers hospitalsophold fremgår, at der kan blive tale om at tage initiativ til beskikkelse af en tilsynsværge for den syge allerede ved den midlertidige tilbageholdelse på distriktssygehuset. En sådan tilsynsværge vil ud over at bistå patienten under den midlertidige tilbageholdelse kunne varetage den pågældendes interesser under et senere ophold på behandlingsinstitutionen. Om der skal

beskikkes en ny tilsynsværge, når patienten er overført til Dronning Ingrid's Hospital i Godthåb, må bero på, om patienten eller tilsynsværgeren ønsker det. Når en patient overføres til et hospital i Danmark, bør der i almindelighed beskikkes en tilsynsværge i Danmark, idet tilsynsværgeren i Grønland normalt ikke vil være i stand til at bevare den fornødne personlige kontakt med patienten. Tilsynsværgeren beskikkes i alle tilfælde af kredsretten på patientens hjemsted, jfr. lovens § 6.

Til § 1, nr. 3

Ifølge § 252, stk. 1, i lov nr. 181 af 20. maj 1933 om offentlig forsorg havde kommunernes sociale udvalg pligt til i visse tilfælde at tage initiativ til, at der blev rejst spørgsmål om tvangsindlæggelse af psykiatriske patienter. Selv om denne bestemmelse ikke er gentaget i den gældende danske lov om social bistand, antages det, at der fortsat påhviler de sociale udvalg en vis forpligtelse i så henseende.

På tilsvarende måde forudsættes det, at også socialudvalgene i de grønlandske kommuner uden et formeligt påbud har opmærksomheden henledt på spørgsmålet. Socialudvalgene vil endvidere i forbindelse med overvejelser om udskrivning af patienter om nødvendigt kunne afgive udtalelser om de forhold, patienterne kommer til at leve under efter en eventuel udskrivning.